

התאחדו!

בעיקבות קבלת הצעת באדר-עופר, מציע אני לך, ח"כ אבנרי, לראות כמשימתך העיקרית חתירה לקראת הקמתה של רשימה מאוחדת אשר תכלול את המיפלגות שהתנגדו לחוק הי

אלכסנדר

משמעותו. ישראל אלכסנדר (ואן רייק), רמת-חן

האקרה

של הרוב

חוק באדר-עופר דומה למישחק המטבע עץ או פלסטין. הקופאי (הרוב) קובע: אם נופל על עץ אני מרוויח. אם נופל על פלסטין, אתה מפסיד. או לפוקר אמר ריקאי: לאחד יש פוליאס, לשני אקדה. האחרון מרוויח.

אם יש מי היכול להצביע על רוב שוויתר אייפסם מרצונו הטוב על שילטונו, אנא יצביע. ואם לא, אנא לא להצביע (לכנסת). בתנאים שנוצרו, זאת הברירה ההגיונית היחידה למתנגדי השיטה הנוכחית בבחירת הכנסת.

יהושע מלכא, קריית-חיים

עלי

בריקדות

בוקר יום ד', 4.4.73 ירשם בהיסטוריה הישראלית כיום בו החלה התדרדרות המיבנה הדימוקרטי-הישראלי עד לשילטון טוטליטרי.

צורת קבלת חוק באדר-עופר על המש"תמע ממנו, מוכחים שאנו מתקרבים לשי"טון נוסח מיפלגה אחת. מה לא עשו "הגדולים" על-מנת לקיים דיון? עיוותי התקנון, ביוזון שופט עליון, התעלמות גמורה מדעת-הקהל ווילזול במדענים שהר כיתו על-ידי מחשב את הסכנה הטמונה בחוק הזה.

מאבק "הסיעות הקטנות" דומה למיל-חמת דון-קישוט בטחנת-הרוח ויביא לכך שרבים יראו בכנסת מוסד המשמש כתיאט-רון-רובות ויתרחק מפעילות פוליטית כל-שהי, או שיפנו לאלימות לדרך לפיתרון בעיות במדינה.

באדר ועופר הם הסיבה שמחר נעמוד

בוז!

הנצחי שחזוריו אחר גולדה הזכירו תמונה מלאת סכארין מתוך פטרורדי מאן.

אני בו לארי אנקוריון ולישראל ישעיהו, צמד-חמד, שהפכו את הכנסת לחותמת-גומי של הממשלה ואשר הפי-כו את התקנון והנהלה על פיהם.

אני בו לשתי גרורות המערך, הרשי-מות הערביות, שלמרות האופי הערבי הגאה, התנהגו כקוויולינגים ובגדו בי אינטרס של עצמם.

אני בו לכל מי שהרים ידו למען התועבה ששמה חוק באדר-עופר, החוק ששם ללעג כל חוק מתמאטי, לכל אותם אפסים שהזוכו וחבריהם שער-כס האיכותי הוא כקליפת השום אך כוחם בכמות, לכל נציגי העם במרי-כאות כפולות אשר אינם מתביישים להקרא חברי-כנסת. לאחר שבמשך 17 שעות הצליחו לחנוק את שרידי ה-דמוקרטיה ולהסוך עצמם לעבדי עולם.

לפחות ירצעו הם לעצמם את האוון במפתח הדלת כיאה וכנאה למעמד של עבדים מרצון.

עבדים מרצון.

שה למצוא מילים ולתאר את המעמד שבו התקבל החוק הרצי-חזני. הכנסת הפכה לפרודיה מאקברית של עצמה, כשרק 21 חברי-כנסת מתוך 120 מנסים מתוך התגוננות עצמית להציל את כבודה.

כל הכבוד למנחם פרוש שהוציא את מיתרי קולו, והפעם למען מטרה אצילה. כל הכבוד לזלמן שובל שבי-חינו השקט הצליח למשוך אהדת הצי-בור, לאורי אבנרי שלא חסך מילים וביטויים חריפים כדי להתריע על העוול, לשמואל תמיר שצחק והלם באגרופיו. כל הכבוד לשמואל מיקור-ניס, שלמרות חוליו בא והשתתף בי-ישיבת הכנסת. כל הכבוד לכם ה-21 וליועצכם שהצילו במידת מה את כבוד הכנסת.

ג'ראור מינה, פתח-תקווה

לייחיים, אלא לשיא הליכוד האנושי.

ולגח"ל יאמר: "מה תולי מאד לשנות את דרכך" (ירמיהו ב' 36). ועל כל הפרשה האומללה של הצעת החוק: "מעני מעני אחילה קירות לבי הומה לי לבי - לא אחריש" (ירמיהו ד' 19). אך עובדה שה-כל מחרישים, ועל זה יאמר: "כי אוויל עמי" (ירמיהו ד' 22).

דויד הרר, תל-אביב

חוות

בגיליונותיכם האחרונים הכאתם תמיר-נות מתוך הסרט חוות החיות של אורוול. התמונות די שיקפו את המצב, אך לדעתי הייתם צריכים להראות את החזיר המדושן הסובא ווולל בהנאה.

אחרי קבלת החוק, מסמלת תמונה זו את המערך וגח"ל כאחד, שטרפו את המיפי-לגות הקטנות.

צבי גוריארי, רמת-חן

לפי בקשת הקורא גוראל, מצורפת תמונת החזיר הזולל מתוך חוות החיות.

טוב

מאוד!

הגיע הזמן שיראו לכם את מקומכם! טוב עשו המיפלגות הגדולות בצעדם הראי-שון לסתום את סיפם המלוכלך!

אני מקווה שהם ימשיכו הלאה, ויגרשו אותם לגמרי מהכנסת ומהמדינה.

א. נ. בני-ברק

שמור לי

ואשמור לך

עתה, לאחר שחוק באדר-עופר התקבל, לא אתפלא אם בבחירות חקרובות יפרסם המערך מודעות בוז הלשון: "הצביעו גח"ל - בכוחם כוחנו!"

ובכלל, לא לחינם נקרא הלילה בו ועבר

החוק, ליל-שימורים - משמע: שמור לי, ואשמור לך.

יעקב גפרי, יד-אלהינו

באדר סידר

את בנין

כן! העיסקה באדר-עופר היא נקמה של יוחנן באדר במנחם בגין. על שלא נתן לו משרה של שר כשגח"ל היתה בקואליציה. רק כך אפשר להבין למה עשה זאת באדר.

הרי החוק באדר-עופר נותן למערך רוב בכנסת (נגד רצונם של הבוחרים!).

לדעתי, החוק גם יפרק את גח"ל. המעי-רך והחלק הליברלי של גח"ל יכולים ללכת יחד, בלי חרות של בגין. וחרות לבד לעולם, אחרי קבלת החוק, לא תהיה אלי-טרנטיבה.

ובכלל, כשיש רוב, אין כל צורך בקור-אליציות. כך סידר באדר את בגין. לא רק הסיעות הקטנות ישלמו. גם בגין יש-לם ביוקר אחרי העיסקה.

אפרים בילדריקס, ירושלים

הקפיטולים

של ספיר

הממשלה בארץ לא נותנת לשיכבה הי-נמוכה להרים את הראש.

אך יכול פועל בעל משפחה מרובת ילדים להתקדם בחיים, עם המשכורת הי-חודשית שהוא מקבל?

השולטים האמיתיים בארץ הם בעלי העסקים. והם בהחלט אינם לטובת הפועל.

אשר הררי

השליטים האמיתיים

הם דואגים לעצמם והורסים את הפועלים. לאדון פינחס ספיר לא איכפת מה ש-מיתרחש אצל המשפחות מרובות הילדים.

ילדים שגדלים ביסורים ואחר הולכים לצבא כדי לשמור על העסקים של הקפי-טליסטים.

על העם לקום ולדרוש את מה שמגיע לו!

אשר הררי, צור-שלוש

סוף

הדימוקרטיה

היחס הרך בישראל לאירגוני טירור לאומנים, מוכיר ערב התרחשות עגומה ומסויימת באירופה, וחייב לשמש אות-אזהרה לכל אלה שלא מוכנים לחשלים עם גוויעתה של הדימוקרטיה בי-ישראל!

ש. רובנוב, גבעתיים

הכישורים

של גולדה

מאו שגולדה קיבלה לידיה את תפקיד ראש-הממשלה, השתכנעתי בהדרגה שעם כל המעלות ובוודאי החסרונות, הרי ברור היה שמדינאית גדולה היא לא יכולה להיות.

כיום, לאחר העקשנות החולנית אותה גילתה גולדה בפרשות בחירת-הנשיא והי-חוק הדראקוני של באדר-עופר, התברר מעל לכל ספק שאפילו להיות סתם פולי-טיקאית היא אינה מסוגלת.

נשאלת השאלה: איזה עוד חסרונות ימי-שיכו למצוא בגולדה חברי-מפלגתה על-מנת להשתכנע שאין כיום ראש-ממשלה יותר טוב ממנה עבור מדינת-ישראל?

נדב ארזי, רחובות

כולנו על בריקות. אנו לא נדפוק על שולחנות בכנסת. זה כבר הוכח כלא מועיל. בני ציטרין, תל-אביב

"ירמיהו" על

חוק עופרי-באדר

"העולם הזה" 1857, "חנות החזירים" ו"הכלב לא מת", על הצעת החוק של באדר-עופר.

אינני מכין מדוע אתם משווים את חברי-הכנסת באדר ועופר לחזירים ולכלבים ולשאר בעלי-חיים שכבודם במקומם מונח. אילו ידעו בעלי-חיים אלה לקרוא, בור-דאי היו הכתבות שלכם גורמות להם לעלבון. אל תמשילו את באדר-עופר לבעי-

החזיר הזולל מתוך "חנות החיות"

סמל המערך-גח"ל